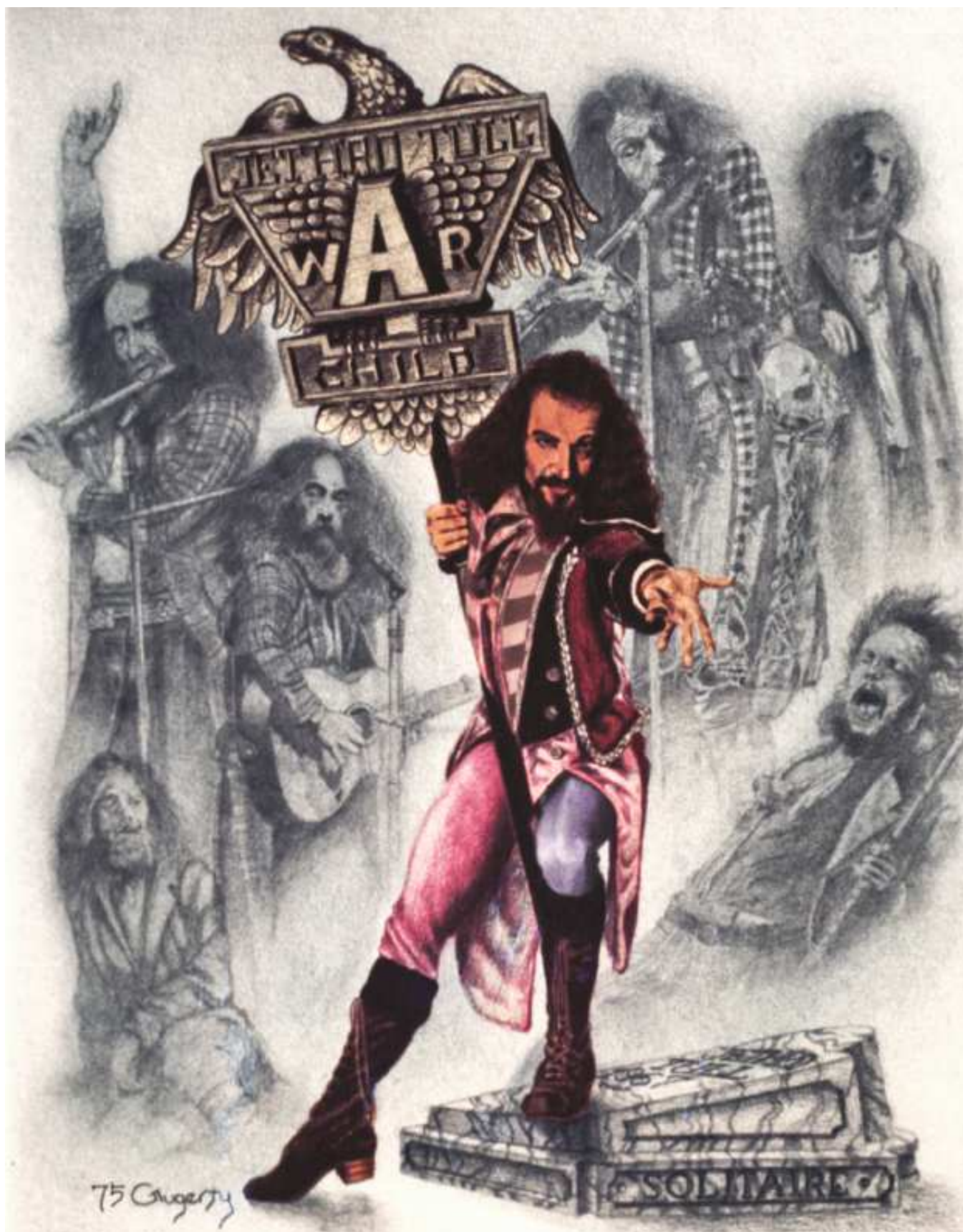

A NEW DAY #110 REPORT

Vydáno v listopadu 2013

David Rees píše:

Opět zdravím.

Tak tady sedím a datluju ve 3 v noci a kolem je sakra studená noc v Toonu. Nemám ponětí, jak se tohle číslo vlastně zvrtně... Mám toho až příliš moc na to, aby se to všechno vešlo na mizerných 32 stránkách...

Děje se toho totiž tolik, včetně nádherného balíčku s Benefitem, který jste si už (jistě) všichni ukořistili. Trochu jsme prohráblí archivy a našli staré články z tisku z doby vydání původního alba, kdy JT byli miláčky hudebních žurnalistů. Jo, to byly časy...

Turné Martina Barre po Británii a Evropě proběhla a jsou pryč, a je mi potěšením zpravit Vás o skutečnosti, že jeho vystoupení se stále zlepšují, a kluci ve skupině, nyní již oficiální, jsou, technicky muzikantsky řečeno, semknutí jak kachní prdelka. Příští rok by měli být znovu na cestách, v Británii, Evropě a doufejme také v Americe. Plánujeme s Martinem také další zvědavé interview, možná v příštím čísle – měl by říci své **poslední slovo** ohledně opětovného propojení s Ianem a Jethro Tull. No, *snad* poslední slovo!

Martin Driver píše o srazu italských fanoušků „Itullian Convention“, najdete recenze koncertu Martina Barre a první část vyčerpávajícího přehledu Jethro Tull 7” singlů po celém světě od Charlese Kenneyho. To je důvod, proč vznikly fanziny!

Jasně, to nejzajímavější je, že vyšlo druhé pokračování rozhovorů THE A NEW DAY TAPES!

Minulý týden proběhly poslední z živých vystoupení Ian Anderson's TAAB. Jistým způsobem je to škoda, protože to byly jedny z nejlepších koncertů za mnoho let a já osobně bych se na to klidně díval ještě i vícekrát. Příslib nového alba (Homo Erraticus, k vydání v dubnu 2014) – by nás mělo zavést zpátky k tvrdšímu rocku a větrné flétně 70. let plus následné turné, to zní fantasticky, ne? Od minulého čísla se objevily pozitivní zprávy od klíčových lidí ohledně možného většího setkání fanoušků na UK Jethro Tull Convention v příštím roce. Nic není ještě konkrétní, ale snad brzy bude. Od minulé sleziny už uběhlo moře vody...

Ian Anderson hraje na flétnu na nové nahrávce islandské zpěvačky a houslistky jménem Unnur Birna, která Ianovi hostovala na několika jeho islandských show. “Sunshine” je dostatečně příjemná popová písnička a dá se slyšet už teď na tullí website. Ian také zahrál na nahrávce zatím nejmenovaných kanadských umělců, a vystupuje také (evidentně) na novém albu Marca Almonda poté, co Marc Almond účinkoval na loňském vánočním Ianově koncertě.

A NEW DAY v kyberprostoru

Starý AND website (anewdayrecordsetc) již nefunguje. Doména je evidentně na prodej (!!). Existují DVĚ nové webovky, obě jsem vyrobil a provozuji, a zatím běží. Na www.anewdaymag.co.uk najdete fanzin, desky k vazbě, stará vydání, plakáty, programy a nějaká CDs. Na www.jethrotullnewdaybook.co.uk jsou, nepřekvapivě, dva díly The A New Day Tapes. New Day má také facebook aby držel krok s dobou. Dávejte nám "like" a to i v případě, že se vám nelíbíme ☺. Nevím doopravdy, k čemu to je dobré, ale rád bych dosáhl mety 500 "liků", pokud to zastaví neustálé připomínky FB, že to je něco, o co mám usilovat. Zadejte si tam A New Day, The Jethro Tull Magazine. Kuriozní je, že polovina lidí, kteří nám dali "like" na FB si vlastně magazín nekupují, takže hádám, že se jim zas až tak moc nelíbí... Zatím odolávám volání Twitteru a asi to tak i zůstane na základě faktu, že mám na plýtvání pouze jeden život. Poslední číslo časopisu PROG magazine obsahuje rozhovor s Martinem Barre a recenzi Benefitu. V prosincovém čísle BLUES magazine by měl být článek a slibované dosud nezveřejněné fotky o The John Evan Bandu.

A NEW DAY vydává Dave Rees na adrese 76 Hyde Terrace, Newcastle upon Tyne, NE3 1AT

Email: anewday@btinternet.com

MAILové objednávky na 5 čísel UK £13 Europe £20 nebo 30 Euros V HOTOVOSTI NEBO PAYPAL NA www.anewdaymag.co.uk

(PDF přeplatné též k dispozici)

The A New Day Tapes Vol 1 a Vol 2 jsou na www.jethrotullnewdaybook.co.uk

A New Day a kniha "Minstrels In The Gallery" nyní též k dispozici na Kindle downloadu online na Amazonu

Díky Martinu Webbovi, Martinu Driverovi a Patricku Rowbottomovi za příspěvky a fotky

Tolik David Rees.

15. SETKÁNÍ ITULLIAN CONVENTION

Koncert na 15. Srazu Itullians Convention se konal v Civico Teatro Cagnoni ve středověkém městě Vigevanu dne 28.9. 2013. Vystoupení vévodil sám pan Ian Anderson. Večer zahájil v dobré pohodě Franco Taulino se svou skupinou Beggars Farm a předvedl pěkné provedení 40-letého A Passion Play, vylepšeného tanečkem baleríny Vittorie Olgiati, Paula pak byla velmi živým králíkem... Pak se k Beggars Farm připojil velmi vzácný host Clive Bunker a společně zahráli výběr tullích stálic. Farm on the Freeway a For a Thousand Mothers byly obzvlášť výživné. Když se objevil na scéně Ian s Johnem O'Harou a Florianem Ophale, atmosféra se zelektrizovala. Mnozí fanoušci si tento okamžik zaznamenávali na svá mobilní zařízení. Sestavu doplnilo smyčcové těleso il Quartetto Itulliano. Tito čtyři chlapíci pod taktovkou Johna O'Hary se ujali své příležitosti ztvárněním Johnova aranžmá Songs from the Wood a Heavy Horses. Florianova interpretace Bachovy Toccaty a Fugy se přísahám bůh zrychluje a je poslech od poslechu divočejší jeho hra je prostě dechberoucí, a Flo si to evidentně užívá... Ian byl v dobré formě po celou dobu 80. minutového setu – je možné, že lehčí aranžmá vyvíjí méně nátlaku na jeho hlasivky. Můj dobrý přítel a dlouholetý fanoušek z Německa se vyjádřil, že to byl jeho zatím nejlepší koncert lana Andersona... Možná jsme právě zažili malý vhléd do budoucna, jak by mohla pro lana vypadat.

Martin Driver

SETLIST

Life Is A Long Song / In The Grip Of Stronger Stuff / Mother Goose / Set Aside / Griminelli's Lament / Wond'ring Aloud / Songs From The Wood-Heavy Horses medley / One White Duck - 010 / King Henry's Madrigal / The Story of The Hare Who Lost His Spectacles / Bach Prelude in C Major / Too Old To Rock n Roll / Bouree / Toccato and Fugue / Budapest / Aqualung / Locomotive Breath

KONCERTY

IAN ANDERSON – TORONTO MASSEY HALL 18.10. 2013

Recenzi napsal Tyrone Buccione – vokalista, kytarista a saxofonista torontských hardrockerů TimeGiant a velký fanda Tull. Kdysi mu učarovalo jako první album *The Minstrel in the Gallery*, které si celé poslechl u kamaráda doma, kde kluky jeho táta učil, co je to „skutečný rock'n'roll“. Okamžitě ho chytli jak Jethro Tull, tak jejich středověký melodický folk rock. Hltal pak beze slov s kamarády i další alba, nejvíce TAAB a TAAB2. A stačilo mu počkat jen 10 let od seznámení s TAAB, než uslyšel konečně obě alba živě. Recenze srší superlativy, vychvaluje m.j. Davida Goodiera za jeho bezchybnou hru a jeho vzhled přirovnává k „Chlápkovi z vloček Quaker Oats“ (*Quaker Oats Guy*). David Rees se ptá – *neměl by se David Goodier konečně ostříhat?* Recenzent popisuje, jak Anderson předvádí svou typickou pózu, vestoje na jedné noze jako čáp, a funí do té díry v nástroji jako divoký kanec. Co by na to řekl Jack Black z filmu *Škola Ro(c)ku* a *Trsátko osudu*?
“Hmmm... mmmnojo... Ian Anderson? BOMBAAAAA!”

MARTIN BARRE'S NEW DAY

The Borderline, London 4/10/13

Jak lépe propagovat právě vydané *akustické* album, než koncertováním s *rockovou* kapelou a jen několika málo novými skladbami? Ale Martin Barre pojede šňůru *Away With Words* až v roce 2014, takže letos má rockovější tvář.

Londýnská skoro plná Borderline zažila další sestavu *New Day* s divokým bubeníkem Georgem Lindsayem již zakořeněným v pevné sestavě, a basistou Gregem Harewoodem, který se připojil naopak na poslední chvíli. Dále kytarista Pat O'May a saxofonista, flétnista a harmonikář – humorista Frank Mead, a Dan Crisp nyní v roli vokalisty/kytaristy. Dan Crisp zpívá svým hlasem spíše než aby imitoval Andersona, a tak šlo spíše o odlišnou interpretaci než o pouhé „covery“. Celkově to znělo velice soudržně, více než loňská vystoupení, a vedle věcí Tull a Barrého zazněly i nostalgické R'n'B kousky, hodící se perfektně k atmosféře klubu Borderline. Co se však nezměnilo, byl Barrého široký úsměšek kočky Šklíby, jak si úžasně užíval hraní melodií s vlastnoručně vybranou kapelou. Vrcholem bylo bouřlivé zahájení skladbami *Minstrel In The Gallery* a *To Cry You A Song, A Song For Jeffrey* s vokálem Franka Meada, znějícím přesně jako Ian Anderson ročník 1968 a pak jízda tří dalších zmíněných „předělávek“. Směska *Lament Of The Salpeen* (s Frankovou bolestně krásnou irskou flétnou) / *Martin's Jig* / *Hymn43* by byla klenotem jakéhokoli folkového vystoupení, dále *Hymn 43* inovativně přearanžovaný do irského tance - jigu, a *Crossroads* od Roberta Johnsona, to vše bylo úžasným mixem sršatého folku – díky Martinově mandolíně – a rocku. *Fat Man*ovi se dostalo opačného zacházení – metamorfoval z akusticko-folkové pohody originálu v kousavé rockové číslo. Jéje, jen tak dál. A taky, že jo, řízný *Teacher* a bluesově líný *A New Day Yesterday*. A pokud se dal konec v podobě *Locomotive Breath* předpovídat, tak jeho předchůdce *Still Loving You Tonight* byl naopak krásným překvapivým duetem Dana a Martina. Úúúžasné. Dočká se i Martin Barre po konci Tull větších sálů, než jen vyprodané Borderline? Jako Slash, Steve Hackett? S dobrou propagací by, doufejme, v roce 2014 mohl.

Martin Webb

Set-list

Murphy's Paw / *Minstrel In The Gallery* / *To Cry You A Song* / *Watch Your Step* / *After You After Me* / *Steal Your Heart Away* / *Thick As A Brick* / *Steal* / *Home* / *Rock Me Baby* / [pauza] / *Thorazine Shuffle* / *A Song For Jeffrey* / *Paparazzi* / *Sugar Babe* / *Lament Of The Salpeen* – *Martin's Jig* – *Hymn 43* / *Crossroads* / *Overlord* / *Fat Man* / *Teacher* / *A New Day Yesterday* / *Still Loving You Tonight* / *Locomotive Breath*

CD RECENZE

JETHRO TULL "BENEFIT"

A Collector's Edition 2xCD+DVD

Poslední z velice vítaných remixů Stevena Wilsona velice úhledně prezentuje oblíbené album Martina Barrého vylepšené k dokonalosti a přináší na denní světlo všechny možné přebytky z tehdejších nahrávacích frekvencí. Album samotné samozřejmě nepotřebuje uvádět, potmělá, sklíčující a spleťtá kolekce písní, korunovaná dvěma z Andersonových největších "With You There To Help Me" a "Sossity".

CD1 uvádí původní album, brilantně remixované Wilsonem, plus 5 bonusů původně nahraných jako nealbové singlové skladby - "Singing All Day", "Sweet Dream", "17", "Teacher" (UK singlová verze) a "Teacher" (US albová verze). Vše dost dobrý materiál, a dvě verze "Teacher" jsou tak odlišné, že není špatné je slyšet dvakrát za sebou ..., ale pak se dostáváme k CD2. Jako zapálený/nadšený dlouholetý sběratel hudby Jethro Tull bych se nikdy nedovolil zeptat "jaký smysl má tohle vydávat?" ..., ale i tak se musím otázat, zda opravdu potřebujeme další dvě verze "17", dvě verze "Sweet Dream", dvě verze "The Witch's Promise" a ČTYŘI verze "Teacher"? Obzvlášť, když se obávám, že pouze pravý audiofil rozezná na většině z nich rozdíly. No, nepotřebujeme je, ale jsou tam, a cílem bylo zkompileovat OPRAVDU definitivní balíček Benefitu, tak ať je tedy máme. Znovu říkám, že by bylo lepší tam mít nějaké soudobé živé nahrávky, ale musíme předpokládat, že nic v odpovídající kvalitě není k mání.

Kromě toho, bez ohledu na hudbu, super balení této sady je téměř tak působivé, jako hudba sama. Excelentní průvodní slovo od nějakého starého kopyta (*asi DR? – pozn. překl.*), plus názory (často velmi přímočaré a kritické) Iana Andersona, Martina Barre, Glena Cornicka a Clive Bunkera u každé skladby. Vyčerpávající detaily o nahrávání, poznámky Stevena Wilsona a Terry Ellise, plus kompletní seznam tullích koncertů v roce 1970 – to vše dohromady vytváří fascinující čtení – a za tu (velmi rozumnou) cenu to stojí za to vlastnit! DR

RENAISSANCE

'Grandine il Vento'

Symphonic Rock Recordings SRR 000-02 (2013)

Renaissance, založená v r. 1969, měla víc členů než Jethro Tull s Fairport Convention dohromady (skoro). Dokonce ani zpěvačka Annie Haslam není v kapele od začátku, ale od roku 1971, o rok méně než kytarista a skladatel Michael Dunford, který se na novém albu objevil, ale bohužel před jeho vydáním zemřel. Otvírák Symphony Of Light je mohutná 12-minutová demonstrace záměru kapely, se směsí chvíli hravých a chvíli progresivních kláves, nových smyčců, kvazi-klasických instrumentálních pasáží, a s riffem akustické kytary - tlumeným dvojníkem toho tullího ve Sweet Dreamu, to vše zastřešeno vysokým vokálem pí Haslamové.... Její hlas mi začíná místy připomínat zvuk křídly na tabuli, ale na mě nedejte, poslechněte si album sami. Fanouškům kapely se bude podzim kapely líbit. Jo, a člen z let 1971/72 John Wetton zde hostuje též MW

MANDOKI SOULMATES – BudaBest (2013)

Red Rock Production 88843 00058 2 (3xCD)

Red Rock Production 88843 00059 9 (2xDVD)

16 února 2013 slavil Leslie Mandoki 20 let své rock-soul-jazzy - hvězdné příležitostné kapely Soulmates koncertem v budapešťském Paláci Umění – a jelikož je Mandoki opravdu Mandoki, živé CD a DVD bylo nevyhnutelné. Bohužel někteří z dlouhodobých Soulmates, včetně lana Andersona, nemohli dorazit, takže starý dobrý Les přidal nějaké archivní záběry na obě nahrávky, aby se i tito jedinci svým způsobem stali součástí oslav. Ian Anderson je tam s Locomotive Breath z Hannoveru v r.2004 – nahrávka se již objevila na Legends Of Rock CD a 50 Years Of Rock DVD. Na nahrávce People In Room No. 8 je skladba Back To Budapest, nahraná živě na EuroWoodstocku v Budapešti v r. 1994 – na festivalu, kam jsme s D. Reesem šli na poslední chvíli, protože jsme se doslechli, že tam Ian bude jamovat s nějakým tehdy neznámým maďarským jazzmanem. Až teď ale vychází záznam z tohoto třiminutového vystoupení, a proto si povinně všichni toto CD/DVD kupte! A, dobrý bože – kdo je ten mladíček ve stínu s vystrčenou kamerou? DVD také uvádí bonusový film – zkrácenou verzi filmu Spirit of the Soulmates z Absolutely Li(f)e DVD. Je tam dlouhá stopáž s Ianem Andersonem mimo scénu a s rozhovory, ale nic nového, dříve neviděného. MW

ANNA PHOEBE

Embrace (Objetí)

APM000 1CD (Oct 2013)

Skladby The Duel / Embrace / In Continuum / Awaken

Anna Phoebe, příležitostná houslistka Jethro Tull a každovečerní Skype-host lana Andersona, vydá v dubnu 2014 nové sólo nazvané *Between The Shadow & The Soul* (Mezi stínem a duší), se všemi skladbami napsanými Annou a kytaristou jménem Nic Rizzi. Jako ochutnávku alba teď vydala EP se 4 skladbami, a to v limitované verzi podepsaných kopií za pouhé £4.00 k mání na www.burningshed.com, a též jako MP3 ke stažení z amazonu, iTunes, etc. (ty jsou tedy nepodepsané, že...). Celé (instrumentální) album uvede na jedné skladbě lana Andersona. Už slyšel zbytek alba a vyjádřil se takto: "Anna Phoebe nikdy nezklame, když jde o potěšení prostřednictvím její smyslové a provokativní pouti prostorami eklektické hudební poezie. ... Musím jí představit kpt. Bruce Dickinsonovi. Jeho pěvecké hostování po boku Minx of Tufnell Park by zajisté vyústilo v orgasmické vyvrcholení. Nebo, minimálně diskrétní chlastačkou při hospodském kvízovém večeru v lokále. Ale, když si Bruce ten večer umeje vlasy, mohl bych být i já zase jednou ochoten zahrát na tu svou instalatérskou trubku." Já jsem slyšel zhruba to album taky, a jsem méně nadšen než lan (co on taky ví o hudbě, že??), zdálo se mi, že to vše zní jaksi stejně... Po jejím symfonickém heavy-metalu na albu *Rise Of The Warrior* jsou nové nahrávky návratem spíše k vlivům Středního východu a cikánské Asie s bubny tabla a spoustou akustické kytary.... MW

PAPER BACK WRITER č. 16 – KNIHY OČIMA MARTINA WEBBA

A PASSION PLAY – The Story Of Ian Anderson And Jethro Tull

Brian Rabey

Soundcheck Books (September 2013)

ISBN: 978-0-9571442-4-8

brožovaná, 226 stran, 23.5cm x 15.5cm

Musím přiznat, že jsem ke knize přistupoval s jistými rozpaky. V důsledku emailové korespondenci s Brianem Rabeyem a poté, co jsem byl svědkem jeho nehezky pŕtky s některými Tull fans na internetovém fóru, měl jsem obavu, že jeho publikační písemný styl bude mít též pochroumanou gramatiku a minimální interpunkci. Zpočátku mé obavy byly rozptýleny, jelikož velká část knihy není z pera Rabaye samotného. Tím mám na

mysli to, že sem zkopíroval dlouhé výňatky ze svých rozhovorů se členy Tull, které vedl v průběhu let a sám se omezil jen na vlastní úvody jednotlivých kapitol. Od roku 1975 mu však začali ubývat členové k vyzpovídání, a tak začal vršit ve vlastním textu jednu chybu za druhou. Jejich výčet je na dlouhou dobu a dost nudný pro účely tohoto reportu. Jako literární dílo hodnotí Webb knihu Rabeye jako „politováníhodný nedovařený mišmaš“.

BACK BEAT od Jiřího Vondráka

Knižní Klub (2013)

ISBN: 978-80-242-3922-4

Vázaná, 248 stran, 24cm x 19cm

Jiří Vondrák je brněnský hudebník, spisovatel a režisér televizních filmů. V průběhu času natočil rozhovory s množstvím legend převážně britské hudební scény 60. a 70.let. Dostal novátorský nápad vydat knižně sbírku těchto interview. Jsou to The Pretty Things, The Yardbirds, Eric Burdon, John Mayall, Johnny Winter, Canned Heat, Ten Years After, Uriah Heep, Iron Butterfly, Nazareth, Donovan a... tramta ra rá... Ian Anderson. Ianova kapitola je výživná 48 - stránková pasáž, atraktivně ilustrovaná obaly alb, plakáty a četnými barevnými foty z koncertů a z rozhovorů. K dostání na:

www.kosmas.cz/knihy/180283/back-beat za 359 CZK (asi £11.00).

JETHRO TULL – THE A NEW DAY TAPES díl 2

David Rees & Martin Webb (předmluva Jeffrey Hammond-Hammond & Martin Barre)

A New Day (November 2013)

ISBN: 978-0-9573533-1-2 brožovaná, 288 stran, 23.5cm x 15cm

Rozhovory autorů A New Day s Ianem Andersonem (několikrát), Martinem Barre, Mickem Abrahamsem, Jonem Noycem, Glennem Cornickem, Clivem Bunkerem, Davidem Peggem, Andrewem Giddingsem, povídá tu i Martin Barre & John Carter, Martin Barre & Dan Crisp, Dee Palmer, Kit Morgan, James Anderson, Lucia Micarelli, John O'Hara, David Goodier, Florian Opahle, Doane Perry, Anna Phoebe a Chris Leslie. Jděte na www.jethrotullnewdaybook.co.uk

Rozhovor s MARTINEM BARRE

(podtržení některých zásadních pasáží provedl překladatel)

Evropské turné prý bylo dobré. Užíval sis ho, ale nevadila ti ta malá návštěvnost?

Lidé byli skvělí, kvalita publika byla nepřekonatelná v tom hlavním – v reakci na hudbu. Už máme nové objednávky vystoupení na příští rok. Místní promotéři, což jsou lidé, kteří zajišťují příjem peněz, byli všichni velice spokojeni. Bylo tam pár neuspokojivých koncertů, ale hlavně díky zvolenému místu. Jedno bylo hned za Hamburkem, přičemž následně jsme měli hrát přímo v Hamburku. Jeli jsme jedenáct vystoupení v kuse a řidič Martin (Driver) byl hrdina. Bylo dobré, že jsme nakonec zvolili variantu s řidičem.

Co Jon Noyce, už je v souvislosti s kapelou mimo hru?

Jon... no, měl jiné závazky. A taky celý projekt našeho turné trochu zpochybňoval. Neměl jsem totiž krátce před začátkem ještě podepsané smlouvy, a Jon si myslel, že to celé padne. Ale já to zaštitil, a garantoval jsem jim, že jim zaplatím, ať se stane cokoliv. Je to moje turné a já to pokryji. Ale Jon dal přednost jiným koncertům.

Takže je to tak, je mimo hru!

Hmm... eee... (dlouhá pauza)...

Nebo ne? [všeobecný smích] *Já nevím. Otázka basáka je složitá a pozice se dá měnit. Mám rád Alanovu hru, mám rád i Gregovu, všichni byli skvělí, a nerad bych jim říkal něco jako "díky moc, zase někdy nashle".*

Zkamal tě Jon, že šel jinam?

No trochu jo, protože jsem měl jen týden na hledání jiného basáka- v tu chvíli Alan nemohl a já měl přitom nasmlouvanou řadu vystoupení, takže jsem trochu panikařil. Ale naštěstí Frank (Mead) našel Grega a ten byl skvělý, všechnu hudbu se naučil za dva dny.

Taky skvěle vypadal.

Vypadal skvěle a líbil se mi. Já prostě chci mít kapelu z lidí, kteří spolu dobře vycházejí, myslím, že to je skoro stejně důležité, jako hraní samo. Chci skupinu, ne jen bandu lidí. A tohle JE skupina. Každý má 1/5 celkového vytížení, všichni mají co dělat. Všichni si také užijí kousek záře reflektorů, nikdo nemá přednost. Jsme skupina, pětičlenný band.

Minule jsi říkal, že budete do budoucna jen čtyři...

Jo, na příští rok plánuji, že uděláme hodně vystoupení ve čtyřech a doplníme Richarda nebo Franka na festivaly a podobné významné události. Myslím, že Richard je absolutně brilantní, a dobře se s ním pracuje. Je to vážně týmový hráč a jak jsem řekl, je přesně tím člověkem, jaké hledám. Pro které peníze nejsou prioritou [smích], což může být výhoda! Jsme družní a kompaktní, trochu jako Fairport.

Už jsi měl s kapelou nějaké rozepře?

Ne, rozepře ne. Ale jasně říkám, co si myslím, když se mi něco nelíbí. Někdy si říkám, sakra, už jsem jako Ian (smích), ale víš co, je to skvělý trénink, disciplině jsem se naučil u Jethro Tull a to je fajn. Jsem opravdu disciplinovaný, když jde o hudbu a o to, co lidé hrají. Nezáleží na tom, co si vyděláš, naše práce je hrát tu hudbu lépe každý večer, a také každý večer nějaké zlepšení slyším. A lidi s tím jsou v pohodě. Musejí být otevření nápadům a totéž musím já. Nejde brát a přitom nedávat, a naopak. Já dávám instrukce a chci slyšet odezvu. To je základ, na kterém pracuji – můžu říct svůj názor, protože ty můžeš taky. Jinak to nefunguje. To nebyl nikdy případ Jethro Tull, tam šlo o jednosměrný provoz. To mě vrací zpátky k mé představě kapely. Kapela je, když si každý může říct svůj názor, a také to dělá.

Na druhou stranu členové skupiny sami patrně vítají jistou míru vedení...

Já chci být vůdcem jen v hudebním smyslu slova. Nechci být tím chlápkem, který, v případě že někdo přijde pozdě apod., dává lidem kapky, ale udělám to, pokud budu muset, protože to štve i všechny ostatní. Nechci být tím, kdo řeší u každého vše, ale hudebně rozhodně ano. Víím, co chci a víím, co funguje, Víím, co mají rádi promotéři, protože mám jejich odezvu a naslouchám lidem, naslouchám všem...

Jeden z promotérů chválil nové zpracování písní Tull, to že jsme je udělali trochu hutnější, spíše, než abychom hráli jen přesné kopie. Některé by měly být kopírovány, třeba jako Teacher nebo Minstrel nebo To Cry You A Song, tam není moc prostoru, jsou klasické v každém ohledu. Ale ostatní můžeš posunovat, dívat se na ně z jiného úhlu, a přitom základ písně stále zůstává nedotčen. Takže tomu chlápku se líbily věci Tull ale taky se zamiloval do písničky od Gov't Mule s názvem Thorazine Shuffle. Já jsem ji hrál, protože doma si hraju Gov't Mule na rozcvičení. Rozhodl jsem se, že udělám jednu z jejich skladeb... nejdříve jsem uvažoval o jiné, opravdu složité, ale nebyl na to čas, takže jsme dali místo toho Thorazine. Díky tomu jsme se mimochodem dostali na jeden festival, protože jeden německý promotér měl loni tuhle kapelu na programu, a do písně se zamiloval. Řekl, že jí hrajeme líp, než oni! No, vlastně řekl, že sólo na bicí je lepší, a já čekal, že řekne „a taky kytara“ ale to on neřekl [všeobecné veselí]. Ale ok, nějak to přežiju. Ale je to tak skvělá píseň, a dobře k nám sedí.

Georgeovo sólo v Thorazinu je super - není to vlastně běžné sólo, je to součást písně.

Jo, je to jako kytarové sólo, sóloje kolem riffu. Je to skvělé a každý večer na to máme skvělé reakce. Další oblíbenou částí vystoupení je, když já s Danem hrajeme Still Loving You Tonight. To je tak výborně pojaté, že to lidi prostě milují.

Jakou logiku měla propagace akustického alba rockovým turné?

Žádnou. Na šňůru k albu už bylo pozdě. Ale stále ji chci udělat. Už jsme začali se zkouškami a zahráli pár věcí na Judy Spiers show. Tam jsme to jen tak v noci nahodili spolu s Alanem a Danem. Víím, že to bude fungovat a budeme to hrát ve čtyřech; já, Dan, Alan a jedno děvče z Devonu jménem Katie Marie, které hraje na akustickou basu a cajon. Zatím jsem s ní pracoval jen jednou, ale je skvělá a také dobře píše písně. Takže na koncertě zahrajeme album (Away With Words), a po přestávce dáme věci jako Still Loving You Tonight, Wond'ring Aloud atd., nějaké covery, cokoliv. Takže dvě části programu, a bude to téměř formální, budeme skoro v oblecích, jako koncert klasiky. Mám to docela rád, s vínem a sýrem atd. k dispozici. O přestávce půjdeme mezi obecnostvo – řeč je o nějakých 80-100 lidech každý večer – a uděláme z toho společenský večer se spoustou povídání, historek, takovou interaktivní zkušenost. Jít mezi lidi a případně jim rozdat malé bezplatné CD s pár novými skladbami. Prostě jen aby to nebyl „normální“ koncert. Rád bych to provozoval po muzeích a uměleckých galeriích a marketing by byl opravdu osobní a prestižní. Takový je nápad a rád bych ho realizoval příští rok. ALE každý chce tuhle kapelu. Pokud zájem neudržím v běhu, ztratí to obrátky, a ty jsou nejdůležitější. Opravdu chci dělat akustické koncerty, je to spousta práce, spousta hudby k učení, není to lehké. Ale bude to fajn počín. Mám z toho radost, a také z alba. I když ty ho, Dave moc rád nemáš, nešlape to dost, co?

To ne! Líbí se mi, jen jsem prostě vypíchl, že by mu prospělo pár hlasitých elektrických skladeb, když už jsi tím rockovým Bohem. Víš, jak si album vede komerčně?

Jo vede si dobře. Má teď vyjít v Americe a v Británii a v Evropě už se odeslalo 5 tis. ks, což je dobré, když vezmeš, že nejde o mainstreamové album.

Takže lepší zkušenost, než s ZYX ...

Proboha, to jo. No, já už je pak nikdy nepotkal. A vsadím se, že Ian taky ne. On totiž u nich měl vydat taky akustické album, ale já to nevěděl, jinak bych mu o nich něco řekl. To je zvláštní co? Ale tohle co vyšlo je skvělé, pracovali jsme na tom tvrdě, a také jsem k tomu udělal pár rozhlasových show. A příští rok chceme vydat určitě živé album.

Na youtube už je Fat Man, Rock Me Baby, Watch Your Step a A Song For Jeffrey, vše živě nahrané ve studiu.

Čí to byl nápad, přearanžovat Fat Mana? Ten teď zní skvěle, a bylo to překvápko.

Jo, a taky mám spoustu dalších nápadů. Je to skvělá píseň, ale podíval jsem se na ni z jiného úhlu, rozebral jsem ji a znovu složil. Myšlení mimo škatulky, jak se říká. Miluji

aranžování. Ať jsem jaký jsem, tak za svým aranžováním si stojím, v tom jsem dobrý. Nikdo my to ještě nepochválil, ale já si myslím, že to umím, dělám písně zajímavější.

Můžeme se krátce zmínit o Jethro Tull... Pochopil jsem, že tě Ian požádal, abys s Jethro Tull znovu příští rok hrál...

To byl James.

A ty jsi řekl ne?

Hmm....jo. [dlouhé ticho]

Řekneš nám proč?

Dostal jsem e-mail od Jamese s oznámením, že budou v roce 2014 nějaké koncerty. Nejdřív jsem si myslel, že na tohle nejsem připraven. Že jsem se pohnul jinam, a že o téhle etapě svého života už nebudu přemýšlet, protože mě to dost ranilo. Jsem teď velice spokojen a z doslechu vím, že oni jsou taky spokojeni, což je skvělé, takže všichni jsme po tom, co se stalo, v pohodě. Tak jsem na to chvíli nereagoval, ale pak jsem si pomyslel, že to nemůžu jen tak ignorovat. Tak jsem Jamesovi zavolaal. Řekl, že to bude pár vystoupení v Evropě, já a jejich skupina. Nevěděl jsem, co s tím, tak jsem zavolaal Doanovi, protože jsme v kontaktu. Řekl „jo, já dostal asi před měsícem taky e-mail s nabídkou několika kšeftů“, a já mu řekl, že to je divný, protože já mám taky e-mail a o Doanovi v něm nebyla ani zmínka. Byl celkem šokován. A v tu chvíli jsem si pomyslel, tak jsme zase tam, co jsme byli před pár lety, vyjebávání a pohrávání si životama lidí. Jako že požádají Doana zahrát s nimi koncert ale pak se rozhodnou, že ho nechtějí, a ani se mu to neobtěžují oznámit – jen jsem si pomyslel, a je to tu zase, ale tenhle život už je za mnou.

Tak jsem jen ze slušnosti zavolaal Jamesovi a ukázalo se, že šlo jen o jeden koncert za celý dlouhý cestovní rok, a šlo o jediné vystoupení, kde promotér nechtěl lanovu skupinu, ale chtěl Jethro Tull. James řekl, že by šlo jen o jeden den zkoušení u lana a pak by se to odehrálo. Pomyslel jsem si: “Jednodenní zkouška? Co to bude za hudbu?” to by mohl být jedině ten set, který jsme hráli před třemi lety. Řekl jsem si ne, tohle dělat nechci. Myslím si, a Jamesovi jsem to řekl, že pokud znovu dojde na Jethro Tull, musí to být nějaká opravdu speciální příležitost, dobře promyšlená, ne se jen zas pustit do lidí ten starý soubor písní jako že “Haló! My jsme zase Jethro Tull!”, pak dorazit na letiště a říct si sbohem, tak zase někdy za tři roky. [smích] Nechci, aby se se mnou takhle zacházelo a důležité je, že pokud vůbec mají ještě někdy existovat Jethro Tull, musí to být opravdu s velkou slávou. Co za smysl by mělo, abych se vrátil a hrál stejnou show, jako před třemi lety? Už to stejně bylo tehdy únavné. A nabídnout mi jen jeden koncert... myslím, že to není zrovna velké gesto, nebo jo? Nejde o nic důležitého. Já chci něco významného, ne jen pro mě, ale i pro ostatní kluky.

Já myslím, že to JE důležité.

Co, zahrát jednu show?

Ne, ten fakt, že protože to měli být Jethro Tull, lan měl za to, že by tě měl zapojit, místo aby jen řekl "ok, my budeme Jethro Tull".

Ne, to chtěl ten promotér ...

Jo, ale reálně mohl lan, kdyby chtěl, nazvat svou současnou kapelu Jethro Tull. Velice to na mě zapůsobilo a myslím, že je skvělé, že chce skupině říkat Jethro Tull, jenom pokud budeš součástí i ty. Myslím, že to o něčem důležitém svědčí.

Ehm...jo, to možná jo. Ale já si myslím, že pokud budeš chtít dát něco zpátky dohromady a fanoušci to neviděli celé roky, musí to být něco kvalitního. Musíš vyrazit s novým představením, velkou energií... ale vážně, proč s JEDNÍM vystoupením?

Jak bys definoval "něco s velkou slávou" ? Co by mělo v tom setu být?

To co dělám já, změnit hudbu Jethro Tull, aby byla lepší, dělat věci, které lidi ještě neslyšeli. Lan to pravděpodobně dělá s novým zpěvákem taky, ale nevím to jistě. Musí to být velká show se skvělou produkcí, výbornými hráči a vynikajícím seznamem skladeb. Něco opravu speciálního, protože pokud tomu tak nebude, proč bys to chtěl dělat? Proč se vracet tři roky zpátky k něčemu, co už jsi dělal? Chci jít o tři roky dopředu.

Ale lan to dělá. Nové show s lanovým novým albem jsou vážně fakt skvělé, velmi teatrální, dobře promyšlené atd. Ale každou chvíli hrají i "best of Jethro Tull" a to je přesně takové, jak říkáš, mohlo by to být tři nebo deset let zpátky... A zničeho nic už si to člověk neužívá tak jako dřív, protože byl obdařen novou, čerstvou show.

O tom nic nevím, ale on to má pod kontrolou, já mám zase pod kontrolou tohle. Nemám zájem vracet se k tomu unavenému starému setlistu, stěží jsem v tom měl stejně co hrát.

Tady vidím dvě stránky věci. Myslím, že máš pravdu, bylo by smutné vracet se jen ke hraní stejné staré věci, obzvlášť jen na jeden večer. Ale pokud se nevrátíš, nemáš pocit, že riskuješ, že ti před nosem zabouchnou dveře? lan by mohl říci „Říkal jsem Martinovi, on nechtěl, a tak tohle jsou teď noví Jethro Tull.“

Rozhodně, mohl by vyjet s kýmkoli a říkat tomu Jethro Tull. Ale oni už to udělali, stalo se to v Indii a v Rusku, byli tam jako Jethro Tull beze mě.

Jo, ale to se stalo jaksi automaticky, ne? Ty jsi tam nechtěl hrát. Jen si říkám, že to něco znamená, když lan si myslí, že když Jethro Tull, tak jediná s Martinem. Když jsi řekl ne, vše se tím mění, ne?

No jo, to vážně hrozí, proto jsem taky Jamesovi odpověděl. Ale psychologickou stránkou věci je, že jsem nikoho z nich neviděl skoro tři roky, celou bandu lidí, a pak se objevím z ničeho nic v lanově domě. Plná místnost lidí, které jsem neviděl celé roky a najednou se

dáme zase dohromady na jeden koncert a pak je zase rok, dva, tři neuvidím? Do toho já nejdu. To by fakt bylo ujeté... co si s nima jako mám říct? Nemluvili jsme spolu tři roky, oni si žijí své životy a já taky, a daří se nám dobře, mě i jim. Myslím, že by to bylo fakt divné a nepříjemné, já tohle fakt nemohu. Kdyby šlo o měsíc na turné, dva týdny zkoušek, pojdme udělat skvělou show a s pár opravdu výbornými muzikanty – tak to by bylo jiní kafe. Nerad bych zklamal publikum odehráním pouhé starého stejného představení.

S výbornými muzikanty!?

Jo. Nemyslím to nijak urážlivě ve vztahu ke skupině, jaká je, jsou všichni skvělí, ale jen jsem si myslel, že by se tam dali hudebníci, kteří jsou něco extra. Řekl bych to třeba o Richardovi. Naposledy, když Jethro Tull hráli na šňůře v USA, e-mailoval jsem Ianovi a ptal se ho, jaká bude produkce, zda budeme mít nějakého speciálního hosta? A odpověď byla ne. Navrhoval jsem saxofonistu Johna Heliwella ze Supertramp. Myslel jsem, že by to byl skvělý nádavek k živému setu, on hraje suprově, fakt lahůdka. Ian mi jen suše odpověděl, že „nenávidí saxofony“. Tak jsem si jen pomyslel, no tak proč tady ztrácím čas...

No tak to prr- pamatuji si, že jsem v jednom rozhovoru v novinách s tebou četl, jak říkáš, že všichni saxofonisté by měli být popraveni! “Kdykoli slyším saxofonistu, chce se mi ho zabít”...

Á, jo, to jsem patrně řekl, jo. Jsem pokrytec. Nenávidím saxofonisty jen proto, že to hrají fakt špatně. Richarda poslouchám rád.

Kdyby Tull používali saxofon, mohli by se vrátit v čase a hrát věci z Warchildu nebo A Passion Play...

Jo, víš co, to je prostě další nástroj, další hlas, něco zvláštního, co nikdo dříve u Tull neviděl. Smyčcová kvarteta tu byla, ale co takhle žesťová sekce? Možná ne zrovna tohle, možná něco jiného. Něco zvláštního, něco, co si fanoušci zapamatují, chápeš – “jo, to byla ta šňůra, jak tam měli ty lidi, co dělali to a to”. Prostě něco nového, ne zas ten starý ohraný recept, tu dobře prošlapanou cestu.

To je paradox, Ianovo poslední turné bylo nejlepší za mnoho let, ale je opravdu škoda, že to vlastně nejsou Jethro Tull s Martinem Barre.

No, to rozhodl on, že tam nebudu, já s tím nemám co dělat, takže na to ti nemám co říct. Jsem si jist, že se tak rozhodl z dobrých důvodů, a nemám s tím problém.

Ian ohlásil, že jeho nové album bude mnohem tvrdší, návrat k heavy rocku ze 70. let, větrná flétna, a také, že druhá půle koncertů bude výběr „best of Jethro Tull“.

Necítíš to jako tuplovaný kopanec do čelisti?

Ne, už jsem se přes to přenesl, posunul jsem se dál.

Vím, že to nemůžeš říci s jistotou, ale myslíš si v hloubi svého srdce, že budeš ještě někdy hrát s Jethro Tull?

To není na mě.

Ne, ale co si osobně myslíš?

No, skutečnost, že se mi nikdy nikdo neozývá, nesvědčí o ničem dobrém. Ten fakt, že nabídka toho vystoupení v příštím roce přišla od James a ne od lana... Proč mi lan prostě nezavolal a neřekl "Ahoj, máme tady takovou situaci"? Aby to bylo trochu osobnější. Bylo to takové neosobní, když požádal Jamese, aby mi e-mailoval. Líbí se mi respekt, osobní kontakt. Možná nechtěl být neosobní, ale rozhodně to tak vypadá. Víš co, kdyby zavolal mně a řekl "Mám takovýhle skvělý nápad a rád bych, aby ses ho účastnil, to by bylo páni něco! Ok, pak bych si ho okamžitě vyslechl. Ale e-mail od jeho syna a navíc to nevypadá vůbec nijak důležitě, jen se stala malá potíž s promotérem, který nechce sólovou kapelu, takže by ten koncert buď museli odpískat, nebo mě požádat, abych ho odehrál [smích]. Takže to bylo jen pro uspokojení promotéra, a pak zase zpátky do starých kolejí na pár dalších let. Když to zezačátku bylo „několik vystoupení“, říkal jsem si, no dobrá, to zní jako projekt, to by mohlo být zajímavé, ale když se ukázalo, že jde o jednu show s hraním toho samého starého programu, ztratilo to pro mě jakoukoli přitažlivost.

Poslal jsi své CD lanovi?

Ano. Konec konců spousta z toho je jeho hudba. Řekl, že to dostal, ale nevím, jestli to poslouchal, to neříkal. Možná řekl tobě, co si o tom myslí. No vlastně na tom nezáleží, mě se to líbí a to je to hlavní.

Děje se po tvé linii teď něco v Americe?

Dostal jsem nabídku jet na turné s Eddie Jobsonem, dával dohromady kapelu ještě s Johnem Wettonem, Jon Andersonem, Tony Levinem a mnou... Ale nedopadlo to. Mělo to být světové turné, chvíli to vypadalo nadějně, ale náhle to skončilo. Nevím, co se stalo, bylo v plánu spousta vystoupení. Zatím nemám nic dohodnutého ani se svou kapelou v Americe, nemohu vzbudit zájem promotérů, ale budu se snažit dál.

Ok, nakonec, viděl jsi tenhle měsíc své interview v časopise PROG magazine, to jsi propustil svého krejčího?

Cha cha, jo, to bylo super. Chtěli fotky s nějakými mými starými hadry, tak jsem tu hromadu vyndal. Byla to sranda.

S tím Martin odkvačil připravit se na koncert a my zase do hospody. Koncert byl skvělý, a kromě výborné hudby jsme viděli, že Martin dozrál ve skutečného frontmana. Již žádné skrývání v zadní části scény, je tam hlasitý a hrdý, vypráví vtipy, háže historky, stejně jako jeho někdejší šéf. Nejpůsobivější uvedení písně bylo před skladbou Song For Jeffrey – srdečná pocta Micku Abrahamsovi: “Mick je můj hrdina Jethro Tull. Byl, je a bude pro mě vždy kytaristou Jethro Tull. Já jsem jen jeho náhrada.”

Martin po koncertě přišel a podepisoval CDčka a trička fanouškům jaký rozdíl s tím někdejším nervózním Martinem z doby Tull.

Po skvělých koncertech jsem si uvědomil, že po tom nekonečném omílání, jak by se měl Martin vrátit do JT, by opravdu byla škoda, kdyby tahle neuvěřitelná skupina, kterou dal dohromady, měla skončit do ztracena. Je to SKVĚLÁ kapela, Martin je jasně velmi spokojen, že dělá to, co dělá, a může to být ještě lepší. Po uzávěrce ještě zjišťuji, že Martin Barre bude hrát na festivalu Giants Of Rock v Mineheadu, v únoru 7.-9. Tak nashle tam! DR

JETHRO TULL na 7 palcích – Část 1

Charles Kenney

Pro skupinu, která nikdy nemilovala vydávání singlů, měly malé desky přesto určitý podíl na slávě. Ať už jim říkáme 7" palcové singly, nebo singly se 45 otáčkami, katalog Jethro Tull je rozsáhlý a rozprostírá se po celém světě. Počínaje Británií, kde to vše začalo, přes Filipíny, Zimbabwe, Uruguay až po další mnohá místa na zeměkouli. Jethro Tull vydali přes 200 singlů ve více než 35 zemích. Počínaje chybně nazvaným singlem "Jethro Toe" na MGM v roce 1968 až po poslední verzi "Living In The Past" v limitované edici EP na oslavu Record Store Day v r.2013.

Díky Daveovi za to, že se s Vámi mohu podělit o svou sbírku. Je k vidění také na webu The Boy Scout Manual (www.theboyscoutmanual.com). Ke sbírání singlů mě vedl fakt, že měly různé B-strany, a také zajímavé obaly. Na stránkách AND 110 je vyobrazena krátká historie singlů na základě mé sbírky – je tak úplná, jak jen může být. Jakékoli opravy uvítám. První singl "Sunshine Day" MGM 1384 vydaný 23.2. 1968, a to pouze v Británii, se stal vyhledávanou raritou (*podrobnosti a vyobrazení singl k tomuto článku naleznete v originále AND – pozn. překl.*)

překlad ©Vladimír Řepík

Calliandra Productions & Hole Agency Ltd present

Jethro Tull's IAN ANDERSON

performs new album

Homo Erraticus plus The Best of Tull

April

28 Brighton, Dome

01273 709709

29 Southampton, O2 Guildhall

023 8063 2601

May

1 Salisbury, City Hall

01722 434434

2 Liverpool, Philharmonic

0151 709 3789

3 Birmingham, Symphony Hall

0121 345 0600

4 Oxford, New Theatre

0844 871 3020

6 Bristol, Colston Hall

0844 887 1500

7 High Wycombe, Swan Theatre

01494 512 000

8 Guildford, G Live

0844 7701 797

9 Cambridge, Corn Exchange

01223 357851

10 Ipswich, Regent Theatre

01473 433100

11 Leicester, De Montfort Hall

0116 233 3111

13 Derby, Assembly Rooms

01332 255800

14 Manchester, Palace Theatre

0844 871 3019

15 York, Royal Opera House

0844 871 3024

16 Newcastle, Sage Theatre

0191 443 4661

18 Edinburgh, Festival Theatre

0131 529 6000

19 Perth, Concert Hall

01738 621 031

20 Aberdeen, Music Hall

01224 632080

21 Inverness, Eden Court

01463 234234

24 London, O2 Shepherd's Bush Empire

0844 477 2000

25 London, O2 Shepherd's Bush Empire

0844 477 2000

WWW.IANANDERSON.COM

WWW.HOMO-ERRATICUS.COM

WWW.JETHROTULL.COM